

vistnok næppe fejl, naar jeg antager, at hermed er den Toldreform forelagt, som Regjeringen tænker at gjøre os lykkelig med i indebærende Samling. Jeg fan nu ikke finde Andet end, at det stærke og levende Ønske om en gennemgribende Reform i vort Toldvæsen, som er fremkommen ved saa mange Leiligheder i det sidste Aar og i det Hele taget i den senere Tid maa indeholde en forstærket Opfordring for den ærede Regjering til at møde frem med Forslag til en Toldreform og ikke skyde dette ud i en ubestemt Fremtid. Der vil vistnok senere findes Leilighed til at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, idet jeg betragter det som givet, at naar den ærede Regjering ikke forelægger nogen Toldreform, vil den blive forelagt fra anden Side, fra privat Side her i Thinget, saa at vi — det er jeg fuldstændig overbevist om — ogsaa i indebærende Samling ville komme til at drøfte Spørgsmaalet om den almindelige Toldreform. Jeg skal derfor ved denne Leilighed holde mig nærmere til dette Lovforslag, saaledes som det foreligger. Det er, som bemærket, en gammel Bekjendt, og alle de Grunde, der ere anførte til Støtte for dets Vedtagelse, ere os velbekjendte. De Argumenter, vi nylig hørte fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Claußen) have vi før drøftet her i Thinget. Jeg deler ikke hans Betragtning, men jeg tror ikke, at der her ved denne Sags 1ste Behandling er nærmere Anrsag til at gaa dybere ind paa dem. Jeg skal kun i Betragtning af det nye Moment, man er kommen til, nemlig Spørgsmaalet om Ophævelse af den Udførselspræmie, som der hidtil har været ydet i Tyskland og vistnok ogsaa direkte eller indirekte i andre europæiske Lande, f. Ex. Frankrig, tillade mig at bemærke, at denne Udførselspræmie er der ikke nogen særlig Anrsag til at tage Hensyn til ved nærværende Lovforslag, idet der efter min Mening ikke er særlig Anrsag til at nedlægge Afgiften for indenlandsk og vestindisk Sukker, fordi denne Udførselspræmie bliver ydet, da den indenlandsk Røesukkerfabrikation har en meget betydelig Beskyttelse igennem Raffinaderierne. Den eneste indenlandsk Røesukkerfabrik, som ikke nyder denne Beskyttelse, er den, som ikke raffinerer sit Sukker, og det er uheldigvis den, for hvilken det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds særlig kan betragtes som Repræsentant her i Thinget i denne Sag. Ellers veed jeg meget vel, at han er Repræsentant ikke alene for denne Fabrik, men ogsaa for hele sin Valgkreds. Jeg gjør denne udtrykkelige Restriktion for ikke at blive misforstaaet; men i denne Sag betragter jeg ham nærmest

som Talsmand for denne Fabrik. Den er opstaaet i et meget uheldigt Øieblik, og skulde man tage Hensyn til enhver forfæilet Spekulation, som var fremkommen her i Danmark, vilde man komme til at forandre Lovgivningen meget tidt og paa en meget uheldig Maade. Lad os derfor ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal her, men tage Sagen noget mere almindeligt og se den fra det almindelige Røesukkerfabrikationsstandpunkt. Den almindelige Røesukkerfabrikation nyder som sagt en meget betydelig Beskyttelse gennem Præmien for raffineret Sukker, og det er ikke Anrsag til at yde den nogen yderligere Begunstigelse, saa meget mindre som den er opstaaet i Henshold til den bestaaende Lovgivning og vidste, hvad den foretog i saa Henseende den spekulerede i Henshold til den bestaaende Lovgivning og de daværende Konjunkturer. Have nu Konjunkturerne forandret sig, saa have de forandret sig i lige Grad paa mange andre Bedrifter og ikke mindst for Landvæsenet, som det dog ikke vistnok, i alt Fald ikke fra Regjeringens Side, er Hensigten at yde Begunstigelse i Henseende til Støttenedsættelse eller paa anden Maade. Det er, hvad Udførselspræmien i Almindelighed angaar. Nu er der Tale om dens Ophævelse. I det Øieblik Udførselspræmien fra Tyskland og de andre Lande træder ud af Kraft, maa det ikke bringe os til nu at foretage nogen Nedsættelse af indenlandsk Røesukker til Bedste for de her i Landet bestaaende Fabrikker, men til at nedlægge Beskyttelsen fra det Øieblik, den træder i Kraft. Beskyttelsens Bevarelse er udelukkende eller dog fortrinnsvis bleven motiveret ved denne Udførselspræmie. Naar denne nu om et Par Aar ventelig ophører, vil der være Anrsag til at foretage en betydelig Nedsættelse af Beskyttelsen for raffineret Sukker, hvilket vil sige det Samme som, at Forbrugerne af Sukker her i Danmark, navnlig af raffineret Sukker, ville saa deres Sukker 1—2 Øre billigere pr. Pfd. Den høitærede Minister bemærkede, da han fremsatte Lovforslaget, at Ophævelsen af Udførselspræmien først kunde ventes at træde i Kraft i det Tidligste fra 1ste September 1891. Jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Minister om, hvilken Stilling Danmark har indtaget i denne Sag paa den i London afholdte Konference? Det har været berettet i Bladene, at samtlige eller i alt Fald de allerfleste Magter, vare villige til at tiltræde det Udfast, som man nu omsider har bleven enig om, og Danmark var ogsaa villigt dertil, dersom det ikke kom i Strid med bestaaende Traktater. Det er en Selvfølge, at man